

- *Elever på flukt*
- *Syklet jorda rundt*
- *Livet må gå videre*
- *Aud lurte oss*

SOLBORG BLADET

WOW WAT; *Tempelbygningene i Angkor Wat imponerer Martine Weum og Åse Birgitte Berstad.*

Nr. 1 > 2008 > Årgang 79

4 Pensjonisten fortsetter
Håndverker og altnuligmann Sven Sunde fortsetter som vedlikeholdsarbeider tross sine 67 år. Den flinke og beskjedne karen elsker sin jobb og stortrives på Solborg.

6 Eventyrlig seminar
Bergenseren Helge Hjelland har en spesiell verdensrekord. Han har syklet jorda rundt på 13 måneder, mutters alene. En lørdag i mars var han på Solborg for å dele sine opplevelser til elevenes store entusiasme.

8 Livet må gå videre
Jeg ble verken sinna eller bitter, men fryktelig lei meg. Jeg har ikke tillatt meg å si; Hvorfor Gud, hvorfor hendte dette meg? Jeg har så mye å være takknemlig for, sier tidligere Solborglærer Ingunn Hamran Storrusten som brått mistet mannen sin.

10 4 - 4 - 2
Dette er en ny spalte i Solborgbladet. 4 personer intervjues - 4 spørsmål stilles til hver - 2 grunner til at personene portretteres. Grunnene denne gang er at to rektorer jubilerer og to lærere slutter.

ANDAKT Av Guro Feste

Derfor er jeg kristen

Jeg er kristen. Jeg tror på Gud, og jeg tror at Jesus, Guds sønn, døde og stod opp for min skyld. Jeg har vokst opp med den troen, og selv om jeg ikke alltid har en kjempesterk tro, så har jeg ikke funnet noen god grunn til å slutte å tro, snarere tvert imot.

Gud i naturen

En viktig grunn til at jeg tror på Gud, er naturen rundt meg. Jeg tror ikke at alt rundt meg oppstod fra ingenting, eller fra et stort brak. Jeg tror noen stod bak. Når jeg ser hvordan naturen er laget, hvor detaljert og sammenhengende den er, så gir det mening for meg. Alt i naturen er avhengig av hverandre og alt følger sitt mønster med årstider, fødsel og død. Jeg føler meg også sterkt knyttet til naturen pga at jeg er ganske

værsyk. For å sette det på spissen: Når det er fint vær er jeg i godt humør og livet virker lettere, når det er grått og regn blir jeg tung i kroppen og trøtt, alt virker tyngre. Men dette gjør at jeg føler meg som en del av naturen rundt meg, og det gir mening for meg. Jeg er satt inn i en sammenheng, jeg er del av noe større enn meg selv, og det finner jeg trøst i.

Jesus som menneske

En annen grunn til at jeg som voksen fortsatt er kristen er Jesus. Sånn han var som person da han levde på jorden, i følge Bibelen, sånn vil jeg også være. Bibelen forteller om en Jesus som var rettferdig, ærlig, inkluderende, følsom, omsorgsfull, fordomsfri og god. Alt dette er gode egenskaper som jeg

gjør vil strebe etter. I tillegg var han temperamentsfull og ikke redd for å skape reaksjoner rundt seg. Han var ikke opptatt av å gjøre et godt inntrykk. Han var sammen med de som trengte ham mest, selv om det ikke var de mest populære menneskene i samfunnet, de var heller sett ned på og utstøtt. Jesus er en viktig grunn til at jeg tror. Jesus er fremstilt som umenneskelig feilfri, men han hadde allikevel menneskelige følelser: Han var lei seg, sint, glad, han var usikker, alle følelser vi kjenner til og har kjent på selv. Det gjør at Jesus kommer nærmere, synes jeg.

Trenger troen

Jeg er ikke feilfri, og jeg gjør dumme ting hele tiden, og det må jeg av og til minne meg selv på. Jeg har noen å betro meg til uansett når jeg måtte trenge

det, en som lytter, en som ikke fordømmer eller lar seg sjokkere, en som ikke blir lei av å høre om problemene mine, en som støtter og hjelper meg hvis jeg bare tar meg tid til å lytte, en som gleder seg med meg og gråter med meg. Jeg innrømmer at jeg trenger troen min, og jeg trenger Gud. I en verden hvor selvstendighet og ansvar er veldig viktige egenskaper, er det en befrielse å få lov til å be om hjelp, å innrømme at jeg trenger noen, at jeg trenger Gud. For meg er det faktisk et tegn på styrke, ikke svakhet.

15 Jesus 2008

Du stusser kanskje på tittelen, Jesus 2008. Ikke noen dommedagsprofeti, ikke noen Jesusfigur anno 2008, men kort og godt en modul om elevenes forhold til Jesus. Tanker om tro og tvil med kreativ utfoldelse fikk gehør blant årets elever.

18 Sikter på blink

Ina var 12 år da hun tok buen fatt og skjøt sin første pil. Bueskytingen har siden gitt henne 11 gullmedaljer i NM, og hun fikk sin første seier som 13-åring. Men dette året på Solborg hadde hun andre mål for øyet.

SOLBORGBLADET

Utgis av Solborg Elevlag
Redaktør: Hans Petter Nordal
Bankgirokontonummer: 3230.23.93833

Alt vedrørende bladet sendes til:
SOLBORGBLADET
Solborg Folkehøgskole
Tjensvollveien 44, 4021 Stavanger
Tlf. 51 51 01 00 - Fax. 51 51 01 01
e-post: solborg@solborg.fhs.no

Abonnement koster kr. 50,-
www.solborg.fhs.no
Omega Trykk

SIDEN SIST

Det skjer alltid noe på Solborg og skolen sprenger stadig nye grenser. Reisevirksomheten er stor i vårt skoleslag og Solborg er intet unntak. Siden forrige blad har vi fartet verden rundt. Til Chamonix, Barcelona, London, Paris, Hong Kong, Vietnam, Kina, Thailand og Kambodsja. Noen dit og noen der. Vi skal ikke dvele så mye ved våre reiser i dette bladet, men henviser til vår hjemmeside hvis du ønsker å lese mer om turene og se bilder og film.

En tårefull avskjed 9. mai med det mange betegner som «The best kull ever» er historie. Og skolen har i ettertid blitt fullt opp av glade, jubilerende mennesker som kom for å mimre og telle grå hår på sine medkullinger – ja, endog 70 år tilbake i

tid. Også 5- og 10-års-jubilantene har okkupert lokalene på Solborg før skoleplassen igjen ligger øde. Nå ventes oljesjeiker fra fjern og nær i midten av august og et nytt kull starter opp 3. september.

Ja, noen kommer og noen går. Slik er det også i personalet. Magnhild Mo tar dirigentstokken og fortsetter med sine musikalske og åndelige gjerninger i Tananger menighet. Guro Feste dreier sannsynligvis kunsten mot Danmark og setter sine kreative fingre i Glass- og keramikkskolen på Bornholm. Gunnlaug Gilja Sveta som vikarierte for Magnhild har magen full og venter sitt første barn rett rundt hjørnet. En som derimot har født er den globale Hilde Egeland Meyer som gikk ut i permisjon i mars i år. Vi

gratulerer hjerteligst med lille Trygve som kom paldesøndag.

Gledelig er det også å fortelle at folkehøgskolene jevnt over merker et oppsving. Opp-takstallene i mai forteller at rekordmange elever har takket ja til studieplass sammenlignet med tallene for to år siden. For de kristne folkehøgskolene er økningen på hele 20 %.

Giro di Solborg blir heretter en fast side av bladet og ikke som et vedlegg. Denne girosiden kan du nå rive ut sammen med en annonse som kan være grei å ha på kjøleskapet. I tillegg vil du finne en ny spalte i bladet, nemlig 4-4-2. Det har ikke noe med fotball å gjøre, men derimot er det 4 miniportretter med 4 ulike spørsmål av 2 grunner. Ellers er vi alltid på

jakt etter stoff som kan være av interesse for tidligere Solborg-elever. Vi er glade for tips.

En uvanlig varm og flott mai-måned ligger bak og sommerfølelsen har vi så absolutt hatt her i Stavanger. Måtte sommerferien bli like bra. Ønsker deg alt godt for sommeren med Herrens rike velsignelse.

Hans Petter Nordal

Kjærlighet til jobben

Han roper ikke høyest i gangene. Han skryter ikke av ting han gjør. Han er perfektionist til fingertuppene og jobber raskt og effektivt. Og alt han tar i blir til gull. Han er kanskje Solborgs viktigste mann; Vedlikeholdsarbeider Sven Sunde.

Tekst og foto: Hans Petter Nordal

I en alder av 67 år kunne han ha trukket seg tilbake og nytt pensjonisttilværelsen, men for Sven er det å få jobbe det beste han kan holde på med.

– Jeg er ikke spesielt glad i å reise og elsker å jobbe, så det å få fortsette her på Solborg med masse variert arbeid og gode kollegaer er pensjonisttilværelse nok for meg.

Og vi som jobber her er svært takknemlige for at Sven vil fortsette.

Har det i blodet

Sven gikk ut av skolen med svært gode karakterer og kunne ha kommet inn på alle studieplasser, men for Sven var det viktig å følge i farens fotspor og drive i byggebransjen. Sven jobbet først som tømmermann i sin fars byggefirma på Hillevåg før de flyttet og startet

opp et byggefirma i Sandnes. Her bor Sven i dag og tar seg av sin gamle far på snart 93 år og sin ene bror som trenger tilsyn. I tillegg har han tre andre søsken som bor i distriktet.

– *Hvordan havnet du på Solborg?*

– Det var ganske tilfeldig. Jeg jobbet i Trelastkompaniet som gikk konkurs og var på jakt etter ny jobb. Min svoger Per Inge Veggeland tok derfor kontakt med meg og sa det var ledig jobb som vaktmester på Solborg.

Allsidig

Trenger skolen en snekker, blikkenslager, flislegger, taktekker, maler, tapetserer, murer, forskaler...så trenger vi ikke ringe etter fagfolk. Vi har Sven.

Det er få som passer til en så mangartett jobb som herr Sunde. Han kan det meste, er lønnsorientert og har som motto at ingenting er umulig, alt kan læres.

– Ja, øvelse gjør mester. Jeg er selvlært på det meste gjennom prøving og feiling. Får jeg nye utfordringer leser jeg i fagbøker eller på nettet om hvordan jeg skal fikse ting, verre er det ikke. Men alt av elektrisk arbeid overlater jeg til min gode kollega Mindor.

– At det er så variert arbeid på Solborg gjør arbeidsdagen mye mer interessant. Jeg går lei hvis jeg må holde på med det samme dag etter dag. Variasjon er et must.

Frelse i Jesus

Bibelen, PCen og verktøykassa er tre ting Sven ikke kunne vært foruten.

– Ja, jeg er nok veldig nysgjerrig av meg, liker å lese om alt mulig unntatt underholdningsstoff. Og TV bryr jeg meg lite om. Jeg har stor interesse for jødene, leser mye om dem og ble med Solborg en gang til Israel.

– *Hva betyr Jesus for deg?*

– Alt, det finnes ikke frelse i noe annet. Uten Jesus er jeg fortapt. Jeg gikk ikke på søndagsskolen, og ble en kristen først når jeg var 21 år, og det har jeg aldri angret på.

Solborg-elever i dramatisk flukt!

De måtte dra fra Somalia, gjennom Afrika, inn i Europa og til slutt inn i Norge. Det ble en dramatisk helg for Solborg-elever som måtte flykte hals over hodet med bare noen få eiendeler for å komme seg til Norge.

35 elever fra Solborg var med i rollespillet «På flukt» som ble arrangert av Røde Kors Ungdom i slutten av april. Og selv om man ikke flykter fra Somalia på ordentlig, så var det likevel dramatisk nok for deltakerne. I «På flukt» fikk hver elev en

rolle, der man var en del av en klan fra Somalia. Av forskjellige årsaker måtte de flykte fra sitt hjemland og elevene opplevde at «hjemmene» deres ble rasert, at flyktningeleiren ble angrepet, hvordan det var å bli jaget av soldater med lite mat og søvn, og mye mer. De fikk også et realistisk møte med politikontorer, utlendingsdirektoratet og andre byråkrater flyktninger som kommer til Norge møter. Det hele strakk seg over 24 timer og foregikk ved Solborg og områdene rundt Stokkavannet. Det eneste de fikk spise var en begrenset mengde ris og noe sukkertøy. Flyktningene gikk til fots hele veien og var både slitne, trette og ikke minst sultne da de fikk frokost tilbake på skolen søndag morgen.

**Tekst: Henrik Seglem Grydland
Foto: Erik Andreas Drabløs**

– Lærerikt

– «Gøy», «interessant» og «tankevekkende» var responsen etter at det hele var over. Det er en bra måte å få et lite inntrykk av hvordan det er å være på flukt og det nærmeste vi kommer å være flyktning i Norge, sa en av elevene etterpå, og det oppsummerte godt de flestes inntrykk. Selv om det var slitsomt, ga «På flukt» deltakerne en unik mulighet til å føle hvordan det kan være å få sitt menneskeverd og sine rettigheter krenket. Instruktorerne fra Røde Kors kom fra flere deler av landet og gikk virkelig inn i rollene, enten det var som norske politimenn, korrupte grensevakter eller brutale geriljasoldater. Rollespillet var frivillig å være med på, men responsen var så bra at vi håper på ett nytt spill på Solborg allerede til høsten.

Stor aktivitet

«På Flukt» er Røde Kors Ungdom sin største aktivitet. Årlig arrangeres det ca. 30 spill som kan ha opptil 150 deltakere. På flukt gir en forenklet, men likevel realistisk opplevelse av det å være flyktning. Målet er å motvirke fremmedfrykt og rasisme gjennom å øke ungdoms forståelse av hva en flyktning går igjennom, og er beregnet for ungdom mellom 13 og 30 år. Rollespillet er forøvrig ikke det eneste samarbeidet mellom Røde Kors og Solborg. Gjennom store deler av skoleåret har elever ved Global Village vært leksehjelpere for barn og unge, samt hatt ukentlige fotballøker med flyktninger i tillegg til at de har arrangert to flerkulturelle fotballturneringer. Også dette samarbeidet vil fortsette neste skoleår.

Realiser din drøm!

Det kan sikkert høres ut som en klisjé. Men når utsagnet stammer fra en av Norges mest allsidige eventyrere, Helge Hjelland, får Solborgelevene på lørdagsseminar stjerner i øynene.

Av Anne Mone Nordahl (elev Media)

Oppover Nigerelva i gummibåt, krysse Sahara på sykkel, gå USA på langs med rulleskøyer og krysse Nordsjøen i gummibåt er noen av de fantastiske drømmene eventyreren Helge Hjelland har realisert. En lørdag i mars var han på Solborg og fortalte om verdensrekorden i å sykle jorden rundt – 13 måneder mutters alene gjennom seks kontinenter. Til tross for et gjennomsnitt på 132 km tråkk hver dag, mener Hjelland at dette er noe alle kan klare.

– Jeg føler ikke jeg har gjort noen stor prestasjon. Alle kan sette seg på sykkelen og trække fra et sted til et annet. Forskjellen er at jeg har tråkket litt lenger. Jeg har faktisk gjennomført den drømmen jeg en gang så for meg.

– Tryggheten på båten

For det er å gripe drømmen det handler om. Tørre å reise ut. Gjøre noe som i ettertid høres ut som et fantastisk eventyr, men som der og da er tøft, vanskelig og annerledes.

– Det koster mer å hive tryggheten på båten enn å ikke gjøre det. Det er ingen som kommer til å dytte deg ut døren, sier Hjelland. Allikevel, uten en eneste sponsor i ryggen, syklet han ut i det ukjente hvor diverse nær-døden-opplevelser som heteslag, sandstorm og steinkasting ventet rundt neste sving. Men der smerten gror, høstes også lykken – de optimale globetrotteropplevelsene vi A4-mennesker bare kan drømme om.

– Så der syklet jeg gjennom Kina, det virkelige Marco Polo-Kina, som en av de første hvite etter kulturrevolusjonen. Om Marco Polo hadde kommet bort til meg og sagt: «Helge, nå er du tilbake på 1300-tallet», så hadde jeg sikkert trodd ham.

Egoistisk?

Det er tydelig at det uberørte Kina har gjort inntrykk på den bereiste bergenseren. Å komme seg ut til de gudsforlatte stedene som vi aldri

får lese om i Lonely Planet, har gjort Hjellands reisebeskrivelser enestående. Alene på sykkelen kommer han i kontakt med lokalbefolkningen, på deres premisser. Det være seg nakenbad med introduksjonen av såpen til en gjeng karer i Malawi eller engelskoversettelse av Bryan Adams-låter på det peruanske høylandet.

Drømmemannen

Etter et godt og vel to timer langt foredrag med total oppmerksomhet fra 130 ungdommer, har den banebrytende bergenseren et siste budskap:

– Hvor ofte tenker man ikke at «Jo da, jeg skal nok ta den turen en gang når forholdene ligger

– Men er det ikke litt egoistisk, reise ut og tenke kun på seg selv?

– Det er ingen dårlig skjult egoisme i det jeg driver med. Jeg prøver å være ærlig. Jeg gjør dette kun fordi jeg selv har lyst. Men jeg vil gjerne gjøre noe godt etterpå om jeg lykkes. Jeg får så mye av de menneskene jeg møter og jeg ønsker å gi noe tilbake. Det er derfor halvparten av inntektene fra den siste boka (Gjennom den hvite manns grav – i gummibåt!) går til ADRA Norges prosjekt i Mali, Live Safe, Play Safe.

til rette for det». Det kommer aldri til å skje! Alle snakker om å dra ut, ingen gjør det. Du må ta din drøm, eie den, realisere den!

Etter denne siste appell kommer oppfordringen om å kjøpe en bok og støtte Malawi-prosjektet.

– Dere får med autograf, ler Hjelland fornøyd mens han tar i mot begeistret applaus. Og over navnetrekket sitt kommer også den klare beskjeden, kulepenn på hvit bakgrunn, «Lev ut din drøm!».

Livet må gå videre

Det går an å ha det hyggelig selv om man er veldig trist inni seg. Slik føler Ingunn Hamran Storrusten hverdagen etter at hun mistet mannen sin for litt over to år siden.

Tekst og foto: Hans Petter Nordal

Ingunn som var lærer på Solborg fra 1980-83 opplevde det verste et menneske kan oppleve; å miste sin kjære i ganske ung alder.

– Nei, det er ikke noe du er forberedt på og kom som et sjokk. Det var rett etter påske. Hele familien satt å koste seg foran TV da mannen min helt uten forvarsel synker sammen i stolen. Det var som å blåse ut et lys. Plutselig var livet slukket. Jeg prøvde livredning og ambulansen kom raskt, men infarkt var for kraftig og livet var ikke til å redde.

Pål Storrusten ble 53 år. Tilbake sitter Ingunn og parets tre døtre som idag er 22, 21 og 15 år.

Takknemlig

– Jeg ble verken sinna eller bitter, men fryktelig lei meg. Jeg har ikke tillatt meg å si; Hvorfor Gud, hvorfor hendte dette meg? Jeg har prøvd å tenke at folk opplever verre ting. Jeg har så mye å være takknemlig for. Takknemlig for at vi alle var til stede når han døde, takknemlig for at vi fikk 22 flotte år

sammen, takknemlig for alle gode opplevelser og reiser. Jeg sitter ikke igjen med en følelse av at mye var ugjort eller usagt, og det er en god følelse. En må sørge for å ha det bra den tida vi får ha sammen, - og det hadde vi.

Blir handlekraftig

– *Hvordan klarer du å takle livet etter at slike ting skjer?*

– Du har ikke noe valg med tre barn. Du må stå på, være handlekraftig og prøve å gjøre hverdagen hyggelig selv om du er trist inni deg. Det er viktig å holde humøret på ungene oppe, de og jeg skal leve videre. Derfor har jeg valgt å fokusere på alt det gode. Dessuten har familie, søsken, venner og kollegaer vært gode støttespillere.

For meg har det vært viktig å prate med folk hele veien, det er en god måte å bearbeide sorgen på.

Blir båret

– *Hva med troen og forholdet til Gud etter dette?*

– På en merkelig måte har troen bare blitt enda mer forsterket. Midt i det svarteste av det svarte har jeg følt Guds nærvær. Jeg har hatt en følelse av å ha blitt båret igjen. Jeg merker at mennesker ber og bryr seg, og det er godt. Noen har sagt; Sorgen blir mindre, men savnet blir større med åra. Det er nok mye sant i det. Ingunn ser ettersomt opp på sola som kaster sine skygger over Solborgtunet.

Solborg viktig

Ingunn jobber i dag som lærer ved Blomenholm barneskole i Bærum. Men hennes lærerkarriere og første arbeidsplass var på Solborg. – Ja, jeg var kun 23 år gammel og kom rett fra lærerskolen i Halden. Det var som å ta på seg altfor store sko. Jeg fikk en masse ansvar, hadde både omsorgslinje og bibellinje, men jeg vokste utrolig med oppgaven. Og personalet ved skolen tok meg inn i varmen med en gang. Jeg følte det som starten på det voksne liv.

Heldigvis visste Ingunn hva hun gikk til. Hun er nemlig oppvokst på Haugatun folkehøyskole og kjente skoleslaget godt fra før.

– Jeg unner alle å gå på folkehøyskole. Det er som å flytte hjemmefra på en trygg måte. Du knytter sterke vennskap og får brukt et helt år til å dyrke dine interesser og oppleve verden.

Se den enkelte

– *Hva var det viktigste ved din lærergjerning på Solborg?*

– Uten tvil å se den enkelte, skape trivsel og få hver enkelt elev til å føle seg betydningsfull.

Det kostet tid, men jeg var alene og kunne være mye med elevene uten å få dårlig samvittighet. Men jeg ville aldri fortelle hvor gammel jeg var. Det forble en hemmelighet.

Kambodsja – et land verdt å kjenne

I begynnelsen av mars krysset Global og Media grensa til Kambodsja. Lite visste vi om hva som ventet oss, selv om vi på forhånd hadde fått innblikk i historien om Røde Khmers bevegelser under Pol Pot.

**Tekst: Julie Røste (elev Global Village)
Foto: Hans Petter Nordal**

Phnom Penh var første stopp. I strøket rundt hotellet vårt fantes både shoppingssentre og moteriktige kaféer og restauranter. Dersom man ikke kjenner til historien kunne man aldri gjettet at dette landet for 30 år siden var preget av korrupsjon, lemlestelse og folkemord.

Gråting forbudt

Vår første tur gikk til torturfengselet Tuol Sleng. Her torturerte og drepte Røde Khmer soldater som var mistenkte for forræderi. De hvite veggene i cellene bærer på historier vi ikke engang kan forestille oss. På veggene henger bilder som viser hvordan ofrene lå da de ble funnet, etter at Røde Khmer hadde forlatt stedet i flukt. Menneskekropper som ligger ihjel slått i blodpøler forteller om grusomhetene som foregikk bak lukkede dører, mens daglig-

livet i resten av verden gikk sin gang. Noe flere la spesielt merke til var en av reglene som var oppslått på en tavle utenfor: "Dersom du blir torturert har du ikke lov til å gråte."

Samme dag gikk turen til Killing Fields. Massegraver som holder på ofre fra Pol Pots regime strekker seg over et stort område. Gjennom jordoverflaten kan du skimte beinrester og klær som stikker opp mens du går. Litt lenger bort stopper guiden vår opp ved et tre. Ved første øyekast ser det ut som et hvilket som helst tre, men dette inntrykket forandrer seg raskt når guiden forteller at dette bruktes til å drepe småbarn, ved å slå hodet deres mot stammen. Når man hører slikt kan man spørre seg hvor resten av verden var da dette foregikk. Hjemme stod våre foreldre opp om morgenen, levde sine liv, og la seg om kvelden uten å ane noe om hvordan Pol Pot vansiret Kambodsja.

Angkor Wat

Etter sterke inntrykk i Phnom Penh gikk turen videre til byen Siem Reap, hvor hovedattraksjonen var tempelruinene Angkor Wat. Tidlig, tidlig og enda tidligere enn det stod vi

Morgenstemning: Soloppgangen ved tempelkomplekset Angkor Wat i Kambodsja har noe majestetisk og guddommelig over seg.

opp og dro mot herlighetene i soloppgang. Enorme byggverk av Kambodsjas stoltheter fascinerte oss. Store templer, templer med smilende fjes, og templer spist opp av jungelvekster. Her fantes alle slags templer! Kameraene fikk virkelig gått seg varme, og det fikk vi også i den hete lufttemperaturen. Kambodsja er et land som har vekket en interesse i oss. Dette er virkelig et land med en grufull historie som man ikke kan overse.

Munketreff: Global-elev Endre Fure Bortne, vår egen «munk» sammen med sine likesinnede i en liten landsby i Kampung Pluk ved den store innsjøen Tomle Sap i Kambodsja.

Hoderystende: En kambodsjaner ser på noen av sine medborgeres hodeskaller ved Killing Fields som ble tatt av dage av Pol Pot på midten av 70-tallet.

MAGNHILD MO: snart 44 år - slutter

Facts: Kom i 1995, musikk lærer på Solborg i 13 år. Iscenesatte barneforestillinger og musikaler ved skolen.

Lang merittliste; Forsvaret i 6 år, distriktsmusiker i Sunnhordaland, symfoniorkesteret i Stavanger, organist, frilansmusiker m.m. Har hatt permisjon siste år, men takket nei til videre engasjement pga. ny jobb i Tananger menighet som organist og barne- og ungdomsarbeider.

– Det er ofte en klisjé å si at noen spiller på flere strenger, men når det gjelder Magnhild så passer beskrivelsen perfekt, hva er det som gjør at du vil ha så mange jern i ilden og gi så mye av deg selv?

– Jeg har siden jeg var liten alltid vært interessert i å lære nye ting. Jeg tror det er en gave jeg har fått, det ligger i min personlighet å være nysgjerrig på nye utfordringer. Det er klart det koster mye å ha så mange prosjekter å jobbe med, men det gir meg utrolig mye og livet blir aldri kjedelig. Men jeg skulle ønske jeg var flinkere til å si NEI.

– Du har utrettet utrolig mye i løpet av dine 13 år på Solborg, hva slags følelse sitter du nå igjen med?

Først og fremst en stor takknemlighet. Selv om det var slitsomt så har jobben på Solborg gitt meg mye. Jeg har lært masse både faglig, men ikke minst menneskelig. Jeg har fått mange gode venner og fått lov å bety noe for enkeltmennesker. Det gir en god følelse å vite at man har vært med på å bygge opp selvtillit og stake ut livskursen for mange.

– Hva har vært det aller viktigste ved din læringstid i folkehøgskolen?

– Å gi eleven troen på seg selv er det viktigste. Jeg har hatt ansvar for en linje der elever virkelig kan få utvikle seg og overvinne barrierer, og det å få være med i denne prosessen har vært svært viktig. Jeg føler jeg har vært mye mer medvander, psykolog og mor enn lærer i min tid på Solborg. Det er en unik jobb - tenk å være med på å gi folk basis for livet, få peke på Jesus og fortelle folk hvordan gudstroen bærer en gjennom livet - kan en få gitt noe større?

– Hvorfor valgte du å slutte på Solborg?

– Jeg følte meg sliten og mett, jeg gikk altfor mye opp i jobben. Jeg klarer ikke å gjøre ting halvveis, så det ble for mye rett og slett. Jeg hadde 80 - 90 timers arbeidsuke og det ble rovdrift på en selv. Jeg hadde ikke noe valg, jeg måtte tenke på helsa før det var for sent. Jeg ba om at Gud måtte åpne opp nye veier og alt la seg til rette. Gud har bruk for meg en annen plass nå. Et kapittel er over, og andre oppgaver venter, men Solborg vil alltid ha en stor og god plass i hjertet mitt.

4 - 4 - 2

En ny spalte i Solborgbladet Det har ingen ting med fotball å gjøre, men derimot dreier det seg om 4 små miniportretter.

4 personer intervjues 4 spørsmål stilles til hver 2 grunner til at personene portretteres

Denne gangen er grunnen at to av intervjuobjektene slutter og to jubilerer.

GURO FESTE: 36 år - slutter

Facts: Kom i 2003, lærer på KTM, Keramikk, tegning og maling. Vokst opp på Østre Toten, har 4 års utdanning i estetiske fag fra Notodden lærerskole. Tidligere jobbet som faglærer i kunst og håndverk ved Gryllefjord barne- og ungdomsskole på Senja. Skal nå mest sannsynlig studere i tre år ved Glass- og keramikkskolen på Bornholm i Danmark.

– Hva er det du vil feste deg ved etter 5 år på Solborg, frøken Feste?

– Det er kontakten med elevene. Det er det som gjør det verdt å holde på. Det å se elevene utvikle seg og leverer flotte resultater til slutt gjør jobben meningsfull.

– Du har fått mange positive tilbakemeldinger fra dine elever, hva er hemmeligheten?

– Jeg har vært veldig opptatt av gjensidig respekt, at hver enkelt blir tatt på alvor. Det er viktig hvordan du er og oppfører deg sammen med elevene. At du er bønn ærlig og tillitsfull og at du møter elevene med varme og tilstedeværelse.

– Hva kommer du til å savne mest ved Solborg?

– Uten tvil kontakten med elevene og personalet. Jeg synes dette har vært en flott arbeidsplass som har gitt meg masse.

– Hvorfor slutter du?

– Jeg oppdaget etterhvert at det ble litt vel mange funksjoner en fikk som folkehøgskolelærer og det klarte jeg ikke å takle. Det er keramikk, tegning og maling som er faget mitt, men folkehøgskole er så mye mer. Her må en gi så mange sider av seg selv og dette tappet meg etterhvert. Det hele fikk et metningspunkt og det sa plutselig stopp. Dessuten har jeg lyst til å utvikle meg mer faglig og komme litt videre i livet. Jeg har fått en indre ro for at jeg har gjort et riktig valg.

OLAV KJETILSTAD: 50-årsjubilant

Facts: Startet som elev høsten 1957, ble deretter vaktmester-assistent, så militæret, tilbake til Solborg som vaktmester på dagtid og tok artium som privatist på kveldstid i 4 år, dernest lærerskolen på Notodden, så lærer i mange år på Solborg med kristendom og idrett som fag, så et år som inspektør før han overtok rektorstolen fra 1979 til 2002. Gift, 3 barn.

– Du har gjort mye forskjellig i din fartstid på Solborg, hvilken rolle likte du best ?

– Jeg trivdes veldig godt i alle roller og oppgaver, alt fra elev til rektor. Men alt til sin tid. Det ble en naturlig progresjon der jeg fikk stadig nye utfordringer og vokste på det. Men det var svært kjekt å være 50-årsjubilant og mimre tilbake til de gode dagene vi hadde som elever på Solborg.

– Livets skole er den beste skole, men folkehøyskolen tar kortere tid. For deg ble det mange år i folkehøyskolen, men hva har det lært deg om livet ?

– Folkehøyskolen ble en livsstil for hele familien. Barna og kona var med på elevkvelder, turer og det sosiale liv på skolen og det ga oss mye. Vi fikk alle brukt mange sider av oss selv som utviklet oss som mennesker. Personlig har jeg lært å bli mer takknemlig. Takknemlig for at folkehøyskolen var en livets skole med Jesus i sentrum.

– Da du sluttet som rektor i 2002 da du at du skulle få tid til å dyrke dine interesser, bl.a treskjæring. Hvordan har pensjonisttilværelsen artet seg så langt?

– Det er travelt å være pensjonist særlig når du har barn, barnebarn, hytter og campingvogn som krever sitt, så det har ikke blitt så mange timer på verkstedet som jeg tenkte. Men jeg har pusset støv av trekkspillet og tar en trall i ny og ne.

– Du er kjent for å ha fortalt mange gode historier gjennom din tid på Solborg, hvordan klarer du å huske alle historiene ?

– Vel, de bare dukker opp på hjerneharddisken når jeg får et stikkord og anledningen byr seg. Det har mye med assosiasjon å gjøre. Det at jeg forteller historien gjentatte ganger i løpet av kort tid er nok noe av hemmeligheten til at historiene sitter.

KJELL KONSTALI: 30-års-jubilant:

Facts: Fra Flekkefjord, født i 1952, gift, 4 barn, studerte i Oslo, tok hovedfag i kr.dom, i tillegg psykologi, pedagogikk og idrett. Startet som lærer høsten 78 på helsesportlinjen, deretter lærer for rytmisk sports gymnastikk, så reiselivslinje, for igjen å ha ansvar for idrettslinje til han ble rektor i 2002. Feirer tilsammen 30 år på Solborg.

– Hva er den største forskjellen på Solborg for 30 år siden og idag ?

– Ja, det er store forandringer. Tidligere kom de aller fleste elevene fra Rogaland, i dag kommer de fra hele landet. For 30 år siden var det mer vekt på praktiske linjer og teoriundervisning. I dag er Solborg og folkehøyskolen generelt mye mer opplevelsesorientert. På 70-tallet hadde vi kull på rundt 180 elever, idag ligger kullene på ca. 130. Det å jobbe i folkehøyskolen er også annerledes. Før hadde vi ikke noe som het arbeidstidsavtale. Dessuten er standarden på bygg og inventar langt bedre i dag.

– Hva er ditt aller beste minne fra Solborg i løpet av de 30 årene ?

– Vel, det er vanskelig å trekke frem en enkeltepisode, men det er stort når elever får snudd sitt liv i løpet av et år på folkehøyskole, at de modnes, finner seg selv og finner troen på Jesus. Det gir jobben mening.

– Du er den 5. rektoren siden starten i 1913. Hva er grunnen til at rektorene trives så godt på Solborg ?

– Det er et gode å få å være rektor på en stor skole med god økonomi, et godt og stabilt personale og med god elevsøkning, og alt det har Solborg. Dessuten har vi hatt elevlag som har stått på, et godt styre og et bra lokalt engasjement. Men jobben er krevende og utfordrende, det nytter ikke å hvile på laurbærene, en må ha litt gründerevne og tenke nytt.

– Du har reist en del i løpet av din fartstid på Solborg, hvilket land har gjort mest inntrykk på deg?

– Det er vanskelig å rangere landene opp mot hverandre. Både rundreisen i Amerika og turene til Thailand og Egypt var innholdsrike og spennende. Det samme med Østerriketurene med KRIK på midten av 80-tallet. Men den turen som ga meg mest både åndelig og opplevelsesmessig var nok turen til Israel og Midtøsten. Den ga sterke inntrykk.

ELEVSTEVNE 2008

25

Elever 82-83

40

Elever 67-68

Foto: Hans Petter Nordal

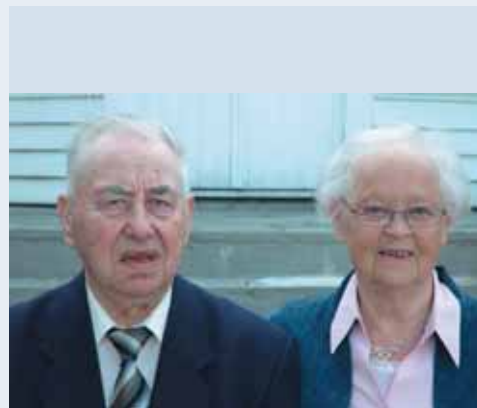
50

Elever 57-58

60

Elever 47-48

Elever 37-38

70

Foto: Hans Petter Nordal

ELEVSTEVNE 2008

5

Elever 02-03

Foto: Geir Ertzgaard

10

Elever 97-98

Foto: Geir Ertzgaard

Jesus 2008

Du stusser kanskje på tittelen, Jesus 2008. Ikke noen dommedagsprofeti, ikke noen Jesusfigur anno 2008, men kort og godt en modul om elevenes forhold til Jesus som ender opp i en forestilling.

Av Hans Petter Nordal

Tradisjonen tro gjennomfører Solborg årlig en modulperiode der vi ønsker at alle elevene skal fordype seg i tanker rundt tro og tvil. Alle har vi et forhold til Gud og Jesus enten vi er kristne eller ikke. Disse refleksjonene av tro og tvil skal hver elev dvele over og arbeide med i grupper de selv velger. De kan lage film, billedserier,

kunstverk i form av tegning, maling, keramikk, dikt, essay, sang, korgruppe etc. Og alt skal til slutt bunne ut i en felles presentasjon og forestilling.

– Dette er bra, flott at vi får tid til å jobbe med mange dype spørsmål og tanker, sier Atle Johansen som kaller seg mer tvilende enn troende.

En tankevekker

Modulen 2008 startet med en felles innledning der Marit Mælum Nordal delte sin tro og sitt forhold til Jesus. Deretter fikk elevene utdelt et kompendium med tittelen « Mot alle odds» av Gregers Lundh, en kort betraktning og refleksjon rundt det som står i Det nye testamentet. Alle leste, og mange fikk innspill og inspirasjon til sine prosjekter.

– Det beste med denne modulen er at vi kan sette ord på våre følelser, men jeg vet ikke om jeg tør å dele de med andre, utbrøt en av elevene på skriveverkstedet. Men det var heller ikke noe krav. Elevene kunne uttrykke seg anonymt. Alikevel var det mange som delte sine innerste tanker. Hele gangen inn til foredragssalen ble dekorert med dikt og kunstverk om Jesus. Og en nesten to timer lang forestilling med mange sterke og personlige innslag ble vi vitne til.

Her viser vi et par kunstverk fra Jesus 2008.

Hvorfor Gud ?

Hvorfor er media fulle av dramatiske titler ?
Hvorfor skapte DU en Bin Laden og en Hitler?

Hvorfor hører vi om lidelser og nød,
og at mennesker får en altfor tidlig død ?

Hvorfor tillater DU krig og urett på vår jord ?
Det er ikke forenlig med dine kjærlige ord.

Hvorfor gjør DU ikke noe med det onde ?
Hvorfor tillater DU alt det vonde ?

Hvorfor gjør DU det så vanskelig å tro ?
Hvorfor må vi streve med vår indre ro ?

Hvorfor bygger DU ikke en synligere bro
som gjør det lettere for oss mennesker å tro ?

Hvorfor påfører DU livet så mye smerte ?
Hvorfor må jeg streve for å få et rent hjerte ?

Hvorfor er det så vanskelig å be ?
Hvorfor kan DU ikke lære oss å se ?

Hvorfor ga du meg livet ?
Takker jeg JA til initiativet;
At DU gikk i døden for meg,
Et bevis på evighetens vei ?

Hvorfor må jeg være en kristen ?
Hva er oppskriften ? Når er fristen ?
Hva med livet etter jeg ligger i kisten ?

Bilder i fokus

Fotografering er i vinden for tiden, og salget av digitale speilreflekskamera har skutt i været de siste par årene. Det gjenspeiler seg også i aktivitetene og undervisningstilbudet på Solborg. Årets nyvinning på dette området var fordypningsvalget Global Village Foto. 14 elever valgte dette tilbudet, og oppgavene bestod i alt fra å lage fotobøker til å konkurrere om tittelen årets fotograf.

MÅNEDENS BILDE var en konkurranse vi gjennomførte i perioden oktober - april. Hver måned fikk elevene et tema de skulle ta bilder etter, og vinneren for desember var Åse-Birgitte Berstad fra Selje som vant. Temaet var **“Vinteren i et nøtteskall”**, og bildet henger fremdeles i skolens matsal. Bildet er fra Selje.

ÅRETS FOTOGRAF er en tittel som blir gitt til den av elevene som etter lærernes mening har holdt et jevnt nivå gjennom hele året. Vi har hatt oppgaver av svært forskjellig karakter. Ikke alle har mestret alle utfordringer like bra, men Espen Odén Evertsens fra Larvik viste hele året et svært høyt nivå, og vi lurer på hvor lenge vi får beholde ham som stipendiat neste år. Dette bildet er tatt i Kambodsja, og er et portrettbilde av **abedden i Kampung Pluk**, en liten landsby ved den store innsjøen Tomle Sap, like i nærheten av Angkor Wat.

ÅRETS BILDE skulle være av en slik karakter at vi skulle kunne se det for oss på forsiden av National Geographic. Bildet måtte holde høy kvalitet i seg selv, men samtidig være knyttet til en spesiell historie i tillegg. Tanken på hva som har skjedd i Kenya etter at bildet av denne gutten ble tatt i **Soweto-slummen i Nairobi** i oktober, gir bildet en ekstra dimensjon. Det er Mia Therese Ruud fra Jessheim som har tatt årets bilde.

Heldigvis handler ikke alt om å vinne. Elevene har fått en rekke **fotoppdrag** i løpet av vinteren. En av de morsomste var å ta bilder av fartsvidundrene til **Powerboats**, et lite båtfirma fra Haugesund. Ekstra stas er det å få bildene sine publisert, og dette bildet tatt av Endre Fure Bortne fra Florø havnet på trykk i Finansavisen.

Dette er fire representanter for 14 svært dyktige og kreative fotografer på GV Foto. Vi kunne like godt ha plukket fram bilder fra de ti andre elevene. Vil du se de, kan du se mange flere bilder på nettsiden www.solborgbilder.com.

Av Geir Ertzgaard

Ina har **blikk** for **blink**

Ina Fauskanger (19) var i år elev på Keramikk, tegning og maling. I tillegg til sin kreative side, har Ina andre mål for øyet. Hun har gjentatte ganger vunnet NM i bueskyting.

**Av Sannah K. Relling
og Maija Egge (Media-
elever) Foto: H.P. Nordal**

– Jeg ble med faren og broren min på trening, og syntes dette var gøy. Jeg følte at dette var noe jeg mestret, så jeg fortsatte.

Ina var 12 år da hun tok buen fatt, og skjøt sin første pil. Hun legger til at hun tok sikte på å satse på store arrangement fra begynnelsen av. Bueskytingen har siden gitt henne 11 gullmedaljer i NM, og hun fikk sin første seier som 13-åring. – Familien har reist på flere mesterskap sammen, forteller Ina. Og

interessen er kanskje smittende, for lillesøsteren på 17 år har også begynt å trene.

Øvelse gjør mester

Det ligger mye trening bak for å kunne konkurrere på et profesjonelt nivå. På det meste besto en uke av 18-19 timers trening.

– Teknikk og mental øvelse er spesielt viktige faktorer innenfor bueskyting, samtidig som det krever en del styrke og kondisjon.

Men i løpet av året på Solborg har det ikke blitt så mye bueskyting. Allikevel kapret Ina en 4. plass i Norgesmesterskapet etter påsketider.

– For å bli en god bueskytter må du ha en så god teknikk at du kan gjøre den samme øvelsen lik hver gang.

Fauskanger legger også til at det er en svært sosial idrett.

– Jeg treffer stadig nye venner når jeg reiser rundt, og på lange konkurranser er det greit å ha noen å snakke med innimellom all ventetid.

Dopingtestet

Den verste opplevelsen Ina har hatt i forbindelse med bueskyting, skjedde i årets konkurranse. På NM i Bergen, ble hun testet for doping. Resultatet var ikke overraskende negativt.

– Jeg har aldri hørt om noen som har blitt tatt for doping i denne sporten. Jeg tror nok at det ikke forekommer ofte, i alle fall ikke i Norge.

En billig sport

Å drive med bueskyting er i og for seg ikke en dyr sport. Kostnadene gjelder hovedsakelig utstyr, og en

liten årskontingent til medlemsklubben. Fauskanger forteller at når en har kjøpt utstyr, så varer det lenge. Ina har en bue som koster 15 000 kroner, og kostnaden på pilene er på 300 kroner stykket. – Som nybegynner får en låne bue. En får også mye billigere buer enn den jeg har. Prisen ligger på rundt 2000 kroner med alt utstyr for en nybegynner, men en kan kanskje få det billigere også. Med buen som Ina bruker, skyter hun 70 meter. Hovedsakelig er det tyngden på buen som er forskjellig fra de billigere variantene.

Ønsker flere jenter

Det skulle gjerne vært flere jenter i denne sporten. Det er alt for få som er med.

Dette gjør at jentene konkurrerer med guttene på mindre arrangement, men på store begivenheter, som NM, er det rene gutte- og jenteklasser.

Bueskyting er en sport for alle. Det er aldri for sent eller for tidlig å begynne. Ina legger til at hun ikke kommer til å legge opp med det første. Og kanskje treffer Ina enda en gang blink, og får nok en gullmedalje?

Normisjons folkehøgskoler

Det er i dag 76 folkehøgskoler i Norge. Normisjon eier sammen med andre og alene 15 folkehøgskoler. Skolene er plassert på forskjellige steder rundt i landet. Driftsgrunnlaget er ikke like godt for alle skolene.

Normisjon satte derfor ned et utvalg som skulle kartlegge situasjonen for skolene. Det var også viktig å peke på mulige tiltak for å utnytte ressursene best mulig.

Rapporten utfordrer Normisjon til å være en aktiv eier og engasjere seg for å sikre god drift på skolene. Ikke minst er det viktig at det i styrer og råd sitter personer med god kompetanse.

Økonomien i skoledriften er heller ikke så god som før. Økonomiutvalget under Folkehøgskolerådet har dokumentert at hvis vi sammenligner tilskuddet til en gjennomsnittsskole i 1991 og 2007 og legger til kostnadsøkningen, så får skolene 1 million mindre til å dekke utgiftene i 2007 i forhold til det som ble gitt i 1999. Skolene kompensere de økte kostnadene stort sett på to måter. Ved økt elevbetaling og ved kutt i stillinger, stort sett pedagogisk personale.

Det må derfor settes i gang en politisk prosess for å gjøre de politiske myndighetene oppmerksomme på denne negative økonomiske utviklingen.

Styret for Solborg Folkehøgskole har drøftet rapporten. Solborg er i den heldige situasjonen at vi i alle år har hatt god elevsøkning. Ca. 400 søkerer til 130 elevplasser. Stavanger er også et godt sted å drive skole. Gode kommunikasjonsmidler og en vertskommune som er svært positive til skolen. Solborg har også vært flinke til å utnytte skolens anlegg til inntekts-givende virksomhet. Vi har betydelige inntekter fra utleievirksomhet.

Skolens styre er derfor glade for at Solborg er en veldreven skole. Et dyktig personale sammen med tilfredse elever vil sikre Solborg som en attraktiv skole i framtiden.

Kjell Konstali

Solborgbasar snart historie

Solborgbasaren startet i 1924. De første årene holdt den til i Misjons-huset i Stavanger sentrum. I 1938 ble basaren flyttet til Solborg.

Solborgbasaren har lange og gode tradisjoner. Elevlaget gjør en stor og aktiv innsats i forbindelse med gjennomføringen av basaren. Mange millioner kroner er tilført skolen på denne måten.

Nå har elevlaget og styret for skolen bestemt at basaren legges ned i 2010. Det blir stadig vanskeligere å rekruttere nye loddselgere etter som gamle, trofaste selgere må gi seg. Dette er en utvikling vi merker sterkere for hvert år som går.

Solborg får i dag elever fra hele landet. Tidligere var det stort sett fra Jæren og Ryfylke elevene kom fra. Siden elevgrunnlaget fra disse områdene nå er små, merker vi at engasjementet for Solborg i vårt nærmiljø heller ikke er som før.

Basarkvelden gjennomføres nå på en kveld med ca. 80 frammøtte mennesker. Elevlaget og styret for skolen vil nå drøfte andre tiltak for kontakt med lokalsamfunnet og tilførsel av økonomi til skolen.

Nytt kjøle- og fryseanlegg

Vi er nå i gang med bygging av ny kjøle og frys til kjøkkenet. Mattilsynet har påpekt at skolen må finne en bedre ordning enn dagens. Vi har derfor valgt å bruke en del av arealet til skolekjøkkenet til å bygge nytt. Slik får vi også en egen inngang for vareleveranser til kjøkkenet. Spillvarmen fra kjøle- og frysaggregatene vil varme opp foredragsalen. Totale kostnader vil være ca. kroner 550 000.

Solborg både eier og driver av barnehagen

Stavanger kommune har bestemt at alle de private barnehagene må velge hvilken driftsmodell de vil ha med kommunen. Solborg barnehage har i dag 28 barn. Styret for skolen har bestemt at Solborg både skal eie og drive barnehagen. Det har medført en del arbeid med å lage nye vedtekter for barnehagen og ta fullt ansvar for de ansatte, blant annet når det gjelder pensjonsforhold.

Solborg barnehage feiret i år 30 års jubileum, nevnt i forrige Solborgblad.

Kjell Konstali

Fra bank til blomster

Tekst og foto: Øyvind Reinartsen

Gartner Helge Stråtveit har faktisk yrket i navnet sitt. Han ble ansatt på Solborg for ca. 12 år siden. Han begynte sin karriere på farens planteskole og fikk yrket så og si inn med morsmelken.

Deretter ble det først ti år i posten og så ti år i bank før bankkrisen gjorde at han måtte slutte. Etter et sju måneders vikariat på Solborg, bar det en stund tilbake til postjobb, før stillingen som gartner på Solborg ble ledig.

– *Yrkeskarrieren din er av den uvanlige sorten, hvordan havnet du på Solborg?*

– Det blir spøkt en del med at på Solborg er det en finansmann som jobber med blomster. Jeg har i grunnen vært heldig som har fått hobbyen min som yrke og så har jeg i tillegg gratis trim på kjøpet. Rett før jeg begynte i jobben hadde jeg en del ryggproblemer, men etter at jeg fikk bruke hele kroppen har det vonde aldri kommet tilbake.

– *Hvordan kan det ha seg at det er en stilling som gartner på skolen?*
– Solborg folkehøgskole har alltid hatt et fantastisk parkanlegg. Vi er kjent for å ha de flotteste rhododendronplantene i Stavanger-

området. Jeg vedlikeholder det allerede flotte anlegget og med erfaring og voksende interesse for blomster, har jeg etter hvert drevet fram og laget egne sommerblomster i forskjellige farger. Dette gjør jeg fra bunnen av og samler frø om høsten som blir drevet fram i våre to drivhus. Til sammen driver jeg nok fram en 2-3 tusen sommerblomster.

– *Er fargene viktig for deg?*

– Jeg er veldig opptatt av at sommerblomstene kan pryde både ute og inne. Det må være noe som internatleder kan bruke til pynting inne og da er det jo flott med variasjon med farger og planter. Det er stort sett blomster her hele året.

– *Hva gjør du når høsten kommer?*

– Høsten er tid for beskjæring av busker og hekk. Jeg har regnet ut at det dreier seg om ca 2 kilometer med planter som skal klippes. Noen av plantene er ganske høye. Her må med andre ord oppfinn-

somheten tas i bruk. Ved hjelp av et stupebrett som er montert på en traktorskuffe kan jeg komme til i høyden. Sen høst og vinter er det mest vedlikehold og nyanlegg det jobbes med ute.

– *Hvordan er arbeidsmiljøet på Solborg?*

– Jeg vil si vi er et utrolig godt team. I vaktmesterguppen er

vi tre med ulike oppgaver som samarbeider godt. Jeg har også en assistent som er her noen timer i uken. I tillegg til utarbeidet er jeg med på oppussing og vedlikehold inne når tiden strekker til, spesielt om vinteren.

ETTERSPORSEL FRA GARTNER: Plukk Brett for sommerblomster for 40 planter ønskes. Størrelse 30 x 60 cm. Har du eller bekjente noen å avse så kjøper vi de gjerne da disse er vanskelig å få tak i og har gått ut av produksjon. Ring direkte til gartner Helge Stråtveit på tlf. 48215917.

GIRO DI SOLBORG

Kjære leser av Solborgbladet

Bladet du holder i hendene er et blad vi fortsatt ønsker å gi ut. Vi mener det er viktig med et håndfast blad selv i vår teknologiske verden. Vi ønsker ikke å basere alt på nett selv om det er langt rimeligere og mer effektivt. Men Solborgbladet er avhengig av faste givere for å holde hodet over vann. Årlig koster det skolen ca. 140.000 å gi ut to blad og gaveinntektene for bladet er årlig på ca. 60.000 kroner. Regnestykket forteller at vi trenger flere faste givere til bladet. Håper du som får bladet setter pris på det og verdsetter det med litt økonomisk støtte. På forhånd takk for gaven til Solborgbladet.

Kvittering

Innbetalt til konto 3230 23 93833

Beløp

Betalersens kontonummer

Blankettnummer

6261311438

Betalingsinformasjon

Solborgbladet 2008

GIRO

Betalings-
frist

Underskrift ved girering

Betalt av

Betalt til

Solborgbladet, Solborg Folkehøgskole
Tjensvollveien 44
4021 Stavanger

Belast
konto

Kvittering
tilbake

Kundeidentifikasjon (KID)

Kroner

Øre

Til konto

Blankettnummer

H

<

>

3230 23 93833

<6261311438>

Bilder: Marit Mælum Nordal

SHALOMTUR

Reisekurs: I Mose fotspor – en innholdsrik rundreise i Midtøsten fra 20. februar til 4. mars 2009.

Bli med på en opplevelsesreise i Mose fotspor fra Egypt og Kairo gjennom Sinai til Eilat og videre gjennom Jordan via Petra til Nebo berg, over Jordan-elva og opp til Jerusalem.

Vi skal følge denne giganten i verdenshistorien selv om han ikke satte fysiske spor etter seg. Likevel opplever vi underveis hvordan han preger vår tanke og tro, og hvordan den natur han vandret i, påvirket hans budskap.

Vi har valgt ut gode hotel, men vil også bo på kloster ved Sinaifjellet. Prisen er ca. 16.000,- og inkluderer flyreise Stavanger - Kairo - Tel Aviv - Stavanger, samt hele rundreisen, guide, inngangsbilletter og opphold i dobbeltrom med halvpensjon.

Reiseledere: Per Larsen og Kjell Konstali. **Teknisk arrangør:** Sabra / Fokus Reiser
Mer informasjon og påmeldingsskjema får du ved å henvende deg til Solborg Folkehøgskole; tlf. 51 51 01 00

Aud´a – dette gikk fort!

Kjokken-Aud lurte oss alle og giftet seg uten å ha fortalt et ord til noen.

Fredag 30. mai giftet nemlig kjøkkensjef Aud Kaltveit seg i kubikkfart med sin kjære Vegard Uldal. Vielsen skjedde i Revheim kirke og festen ble holdt på Sola strandhotel i vakkert sommervær. Bildet sier mer enn tusen ord og vi på Solborg ønsker lykke til med livet som mann og kone.

VI GRATULERER

**Ingjerd Ropeid Andreassen
og Tor Arthur Lea Andreassen
giftet seg i Julebygda kapell
3. mai 2008.**

Hun var elev på Multilinen skoleåret 2003-2004. Ingjerd har de siste fire årene vært en fantastisk hjelper - særlig ved Les Misérablesforestillingene. Vi takker for all inspirasjon og hjelp og ønsker begge Guds velsignelse over ekteskapet.

Solborg mannskor – Mellom bakkar og berg ut med havet...

Tekst og foto: Hans Petter Nordal

Hva er vel en skole uten et skikkelig mannskor tenkte guttene som gikk på Solborg i år. For å styrke forholdet blant det maskuline kjønn startet de opp torsdagsklubben i høst. Ut fra klubben blomstret idéen om å starte et eget mannskor. Det ble laget en egen video av sangen Mellom bakkar og berg der scener ble filmet i bl.a. heisen, matsalen, svømmehallen og i badstua. Årets mannskor sang bl.a. hjemme hos rektor Kjell på hans fødselsdag og i kunstneren Kjell Pahr-Iversens 70-årsdag i byen. Også årets foreldre fikk gleden av å høre mannskoret da de sang på Hellestøstranda i begynnelsen av mai (bildet).

Kvitring på Solborg

Twitter er den nye store "webtingen" og det beste siden Facebook. Nå har også Solborg fått sin egen twitter, som du kan finne på <http://www.twitter.com/solborg>. Hva er Twitter? Noen kaller det miniblogg, andre ser det som en online tekstmeldingstjeneste, eller som en minidagbok på nettet. På 140 tegn kan du skrive om det som opptar deg, eller som du har lyst til

å informere omgivelsene dine om. På Solborgs egen Twitter kan du få daglige meldinger om det som skjer på skolen, uten at det fortjener å få plass som en nyhetssak. Meld deg på hos Twitter.

Twitter betyr kvitring på norsk, og det er Geir Ertzgaard som har ansvar for det daglige kvitteret fra Solborg.

Returadresse:
Solborg Folkehøgskole,
4021 Stavanger

Hva gjør du neste år 'a?

Redder verden? Når nye høyder?
Backpacker i Asia? Får nye venner?
Safari i Afrika? Opplever livet?
Lager film i Australia? Møter nye kulturer?
Kiter på Hardangervidda? prøver noe nytt?
Surfer i Stavanger... Leker med leire?
og California? Revy?
Sprenger grenser? Bli klesdesigner?
Kjører pudde i Norge... Lærer no fete riff på gitaren?
og Salt Lake? Slår igjennom som fotograf?
Prøver deg som journalist?
Spiller inn din første cd?
Chiller'n i Stavanger?

Det blir hva du gjør det til
www.solborg.fhs.no
Vi gir deg muligheten

Vil du være med å markedsføre Solborg ?

Bli med å heng opp plakater på videregående skoler og plasser der ungdom er.

Ta kontakt med skolen og be om å få tilsendt en eller flere plakater.

Det betyr mye for oss.

På forhånd takk for hjelpen.

Ring 51510100

eller send oss mail:

solborg@solborg.fhs.no

God sommer!